

Waarom ZORG2030 ?

Het is een opmerkelijk fenomeen. Doorlopend wordt door uiteenlopende bronnen de diagnose gesteld en soms ook de therapie gedefinieerd, maar toch blijft veel in onze gezondheidszorg bij het oude. Natuurlijk verandert er ook veel, maar de fundamenten lijken wel gebetonneerd. Eigenbelang, terreinbewaking, financiële beperkingen en politieke haalbaarheid zijn niet vreemd aan die vaststelling. Vandaar het idee om expertise-overschrijdend na te denken. En gebaseerd op het delen van de kennis en ervaring van allen. Niet enkel van de zorgverstrekkers en zorgorganisaties zelf dus, maar – uiteraard – ook van patiënten en hun omgeving, en daarnaast van de talrijke andere betrokkenen, zoals ICT-ers, architecten, economen, (wetenschappelijke) onderzoekers, specialisten in financiën, architectuur, administratie, management, facility management, onderwijs, ... Als we al die kennis en ervaring zouden bundelen, welk beeld krijgen we dan van de zorg in 2030?

Welk beeld krijgen we als we eens echt tabula rasa zouden maken en in het midden van een wit blad een figuurtje tekenen dat de patiënt voorstelt? En dan zouden beginnen bouwen? Als we de Belgische gezondheidszorg eens zouden *herformatteren*? Als we eens een totale *reboot* zouden doen?

Het eindresultaat? Een visie over hoe de zorg er in 2030 idealiter uitziet. En dus een uitdagend kader voor allen.

Waarom UZ Brussel en de VUB?

In 2017 bestaat het UZ Brussel 40 jaar en is de faculteit geneeskunde en farmacie van de VUB op de Brussels Health Campus in Jette 40 jaar aanwezig. Dat is de aanleiding. Maar UZ Brussel en VUB willen vooruit kijken. Heel eigen aan hun eigenzinnig karakter en wars van mentale zelfopgelegde beperkingen met maar één doel voor ogen: de zorg aan de patiënt. Op meerdere maatschappelijke terreinen, zoals bij het begin en het einde van het leven, spelen zij traditioneel een voortrekkersrol. Niet toevallig zijn ze pioniers inzake fertiliteitsonderzoek en inzake het recht op zelfbeschikking. Maar die humanistische inslag zit ook in de dagelijkse omgang binnen beide organisaties. Die is minder hiërarchisch en autoritair dan in vele andere organisaties. Luisteren is er ook een kenmerk van, en twijfelen en bevragen ook, zowel over de samenleving als over zichzelf.

Nadenken over de zorg in 2030 met de ganse samenleving is dan ook niet meer dan logisch voor het UZ Brussel en de VUB. Het past helemaal in hun filosofie.